

РЕШЕНИЕ

№ 262

гр. София, 14.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 15.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **908** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващи от Административнопроцесуалният кодекс /АПК/ във вр. с чл.10 ал.6 от Закона за семейните помощи за деца.

Образувано е по жалба вх. № 1364 от 15.01.2020 г. по описа на АССГ на Н. Н. Н., с адрес: [населено място], в качеството му на родител и законен представител на малолетната Н. Н. Н. срещу заповед № ЗСПД/Д-С-О/6309 от 31.12.2019 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – О. (ДСП – О.) при Агенция за социално подпомагане, с която е отказано отпускане на месечна помощ за дете, на основание чл. 5, ал. 2 от ППЗСПД във връзка заявление- декларация вх. № 6309 от 29.11.2019 г. за отпускане на месечни помощи за дете по чл. 7 от ЗСПД.

С Определение на съда от 18.11.2020г. адм.дело № 501/2020 г. по описа на Административен съд София - град, 70-и състав, образувано по жалба на Н. Н. Н. от [населено място] в качеството му на родител и законен представител на малолетната Н. Н. Н. срещу мълчалив отказ на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – О. при Агенция за социално подпомагане във връзка заявление- декларация вх. № 6309 от 29.11.2019 г. за отпускане на месечни помощи за дете по чл. 7 от ЗСПД е присъединено към настоящото адм. дело № 908/2020 г. на Административен съд София - град, 66-и състав, за съвместно разглеждане и постановяване на общо решение.

Жалбоподателят поддържа нищожност на постановения изричен отказ с оспорената заповед, с доводи, че същата е издадена извън срока за произнасяне на

административния орган. Развити са и доводи за незаконосъобразност на заповедта, с твърдения, че исканото удостоверение за brutните месечни доходи на майката на детето като вид документ не е изискуем от закона, тъй като майката на детето не е сред кръга от лица, попадащи в дефиницията за семейство, по смисъла на & 1 т.1 от Допълнителните разпоредби (ДР) на Закона за семейните помощи за деца (ЗСПД). Иска се отмяна на заповедта и връщане на преписката на административния орган за ново произнасяне..

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв.Я., която в становище по същество и в представена писмена защита поддържа жалбата и моли за отмяната ѝ, поради противоречие с процесуалния и материалния закон. Претендира разноски за адвокатско възнаграждение по реда на чл.38 ал.1 т.3 от Закона за адвокатурата.

Ответникът – директорът на Дирекция „Социално подпомагане“ - О. се представлява от юрисконсулт Д. която изразява становище за неоснователност на жалбата и за законосъобразност на оспорената заповед.

СГП, редовно призована не изпраща представител за участие в производството.

Административен съд София – град, след като взе предвид наведените от страните доводи и приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

На 29.11.2019г. жалбоподателят Н. Н. подал Заявление-декларация по чл. 7 от ЗСПД с вх. № 6309/29.11.2019 г. за детето си Н. Н. Н., като декларирал, че е разведен, посочил данни за съдебното решение, с което е прекратен брака му с Д. И., размера на brutния доход на семейството му за последните 12 месеца и попълнил други, относими към съдържанието на декларацията данни. На първата страните от заявлението – декларация (л.7) саморъчно е изписан текст от майката на детето – Р. И., съдържащ и подпис под изявлението, че „За периода от 01.11.2019г. до 30.10.2020г. се отказвам да получавам детски надбавки в полза на бащата Н. Н.“. На 05.12.2019г. е извършена служебна справка за актуалното състояние на всички трудови договори ноа майката на детето – Д. И. (л.12), от която се установява, че за относимия период тя работи по трудово правоотношение. С писмо изх.№ 2206-94-00-2783/06.12.2019г., (л.13) на ДСП О., получено от жалбоподателя на 17.12.2019г. (л.14) той бил уведомен, че следва да представи удостоверение за brutните месечни доходи на майката на детето – Р. К. И. за периода от 01.11.2018г. до 31.10.2019г. вкл., в 14-дневен срок от получаване на писмото. Последвало издаването на оспорената в настоящето производство заповед № ЗСПД/Д-С-О/6309 от 31.12.2019 г.на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – О. при Агенция за социално подпомагане, с която е отказано предоставянето на исканата месечна помощ за детето по чл.7 ал.1 от ЗСПД с мотиви „ ... на осн.чл.5 ал.2 от ППЗСПД. Непредставени документи в дадения 14 дневен срок.“ Заповедта е получена лично от жалбоподателя на 12.01.2020г., като жалбата срещу нея е подадена чрез административния орган на 23.01.2020г.

В производството пред съда са приети като доказателства представените документи с административната преписка, както и представената от жалбоподателя решение по гр.дело № 36233/2018г. на Софийски районен съд, влязло в сила13.07.2018г. От съдържанието на последното се установява, че брака между жалбоподателя и Д. К. И. е прекратян , като съгласно утвърденото споразумение между съпрузите родителските права върху роденото от брака дете Н. се предоставят за съвместно упражняване от двамата родители по определен конкретно в споразумението ред.

С оглед на изложеното, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е подадена в предвидения в чл. 149 от АПК 14 - дневен преклузивен срок, изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания административен акт, имаща правен интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, съгласно чл. 10, ал. 4 от ЗСПД – директорът на ДСП- О.. Същата отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК, не е нищожна и съдържа фактическите и правни основания, послужили за издаването ѝ.

Съдът намира, че в хода на административното производство е допуснато съществено процесуално нарушение. До жалбоподателя е изпратено уведомително писмо с указания за представяне на документи в 14-дневен срок от неговото получаване. Уведомителното писмо е изпратено с обратна разписка до жалбоподателя и получено лично от него на 17.12.2019г. Четиринадесет-дневния срок за представяне на посоченото в писмото удостоверение е започнал да тече от 18.12.2019г. и към момента на издаване на оспорената заповед – 31.12.2019г. не е бил изтекъл, доколкото това е последния – 14-и ден от предоставения срок.

Произнасянето на административния орган преди изтичането на срока за представяне на искания документ представлява съществено процесуално нарушение по смисъла на чл. 146, ал. 3 от АПК, доколкото препятства възможността на жалбоподателя да установи правнорелевантни обстоятелства, от които според преценката на административния орган зависи решаването на въпроса за предоставянето на исканата помощ по ЗСПД. Допуснатото нарушение е основание за отмяна на оспорения акт и връщане на преписката на административния орган за ново произнасяне, при спазване на срока за представяне на исканите от жалбоподателя документи.

На следващо място – съдът намира че в конкретния случай административният орган неправилно е изискал от жалбоподателя да представи документ за доходите на другия родител на детето. Видно от съдържанието на заявлението – декларация, в същата собственоръчно и изрично е деклариран отказ на другия родител – майката на детето, да получава заявените месечни помощи за детето в полза на заявителя – Н. Н., като е посочен и относимия период. При това заявление от майката на детето, административния орган е следвало да съобрази, че независимо от съвместното упражняване на родителските права върху детето, съобразно съдебното решение за прекратяване на брака и за утвърждаване на споразумението между родителите на детето по отношение на упражняването на родителските права и местоживеенето на детето, налице е хипотеза, аналогична на хипотезата на чл.22 ал.2 от ППЗСПД, съгласно която норма „при развод или раздяла на родителите помощите по чл. 7 от Закона за семейни помощи за деца за детето/децата, навършило/навършили пълнолетие, но не повече от 20-годишна възраст, ако продължава/продължават да учи/учат, се предоставят на родителя, при когото живее/живеят детето/децата“. С оглед на тази норма не е обосновано, с оглед целта на закона, изискването на удостоверение за дохода на другия родител, при деклариран отказ от същия за получаване на месечни помощи за детето за периода, заявен от жалбоподателя и посочен в отказа, извършен „ в полза на бащата на Н. Н.“. Целта на законодателя да обхване всички житейски случаи, при които родителите са разведени, като акцента от цитираната разпоредба е гарантиране интересите на децата. Целта на семейните помощи е осигуряването на равни възможности на децата при тяхното отглеждане,

възпитание, обучение, образование и опазване на здравето. Те са предназначени непосредствено да подпомогнат ежедневните грижи за децата, чието нормално отглеждане е приоритет. Поради това и съобразявайки посочената разпоредба, която определя предоставянето на семейните помощи за деца на родителя "при когото живеят децата", законодателят е дал възможност те да се предоставят на този родител, при който фактически живеят деца и при развод, при който родителските права се упражняват съвместно от двамата родители, както е в настоящия случай. В производството по издаване на оспорената заповед органите по социално подпомагане са подхождали формално, като не са установили правилно фактите, от значение за преценката за упражняване на правото по чл.7 от ЗСПД и не са съобразили специфичната цел на производството по ЗСПД. Обстоятелството при кой родител живее детето е могло да бъде установено и следва да се установи в производството по различни начини, доколкото същото е водещо за преценката за получаване на конкретния вид помощ.

С оглед на изложеното съдът приема, че оспореният административен акт е издаден в противоречие с материалните разпоредби и целта на закона, поради което следва бъде отменен и като незаконосъобразен, а преписката - изпратена на административния орган за ново произнасяне, при което следва да има предвид даденото по-горе тълкуване по прилагане на закона, съобразно разпоредбата на чл. 173, ал. 2 от АПК.

При този изход на делото съдът намира за основателно искането на пълномощника на жалбоподателя за присъждане на направените в производството разноси за държавна такса в размер на 10 лв. и за адвокатско възнаграждение, определено по реда на чл.38 ал.1 т.3 от Закона за адвокатурата във вр. с чл.8 ал.3 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения в размер на 500 лв.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Н. Н. Н. от [населено място], в качеството му на родител и законен представител на малолетната Н. Н. Н. заповед № ЗСПД/Д-С-О/6309 от 31.12.2019 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – О. при Агенция за социално подпомагане, с която е отказано отпускане на месечна помощ за дете, на основание чл. 5, ал. 2 от ППЗСПД във връзка заявление- декларация вх. № 6309 от 29.11.2019 г. за отпускане на месечни помощи за дете по чл. 7 от ЗСПД.

ВРЪЩА преписката на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – О. при Агенция за социално подпомагане за ново произнасяне по подаденото от Н. Н. Н. заявление-декларация по чл. 7 от ЗСПД, при спазване на дадените в настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Дирекция „Социално подпомагане“ – О. при Агенция за социално подпомагане да заплати на Н. Н. Н., ЕГН [ЕГН], разноси по делото за внесена държавна такса в размер на 10 лв., както и на пълномощника му - адв. В. Я. от Адвокатска колегия – С. адвокатско възнаграждение по реда на чл.38 ал.1 т.3 от Закона за адвокатурата в размер на 500 лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ:

